

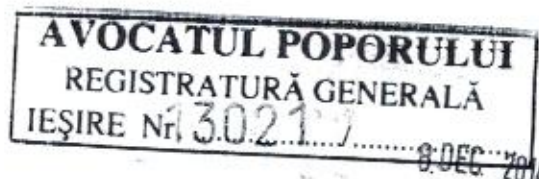

ROMÂNIA
Avocatul Poporului
Ombudsman

Str. Eugeniu Carada , nr. 3, Sector 3, București

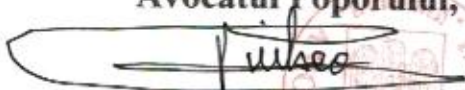
Telefon +40-21-312.71.01 Fax: +40-21-312.49.21 Internet: <http://www.avpoporului.ro> E-mail: avp@avp.ro

Domnului Augustin Zegrean
Președintele Curții Constituționale

În conformitate cu dispozițiile art. 146 lit. d) din Constituția României și ale art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă transmitem alăturat excepția de neconstituționalitate cu privire art. 56 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală.

Vă asigur, domnule președinte, de înalta mea considerație.

Avocatul Poporului,

Victor Ciorbea

București, 5 decembrie 2014

În conformitate cu dispozițiile art. 146 lit. d) din Constituția României și ale art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Avocatul Poporului formulează prezenta

***Excepție de neconstituționalitate
referitoare la prevederile art. 56 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală***

Dispozițiile art. 56 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, prevăd următoarele: *"Urmărirea penală în cazul infracțiunilor săvârșite de militari se efectuează, în mod obligatoriu, de procurorul militar. Procurorii militari din cadrul parchetelor militare sau secțiilor militare ale parchetelor efectuează urmărirea penală potrivit competenței parchetului din care fac parte, față de toți participanții la săvârșirea infracțiunilor comise de militari, urmând a fi sesizată instanța competentă potrivit art. 44"*.

Apreciem că prevederile legale criticate aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și art. 16 alin. (1).

În primul rând, art. 56 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală nu respectă exigențele constituționale care privesc calitatea legii, sub aspectul clarității, preciziei și previzibilității. Astfel, destinatarul normei nu poate identifica situațiile concrete în care urmărirea penală se efectuează de procurorii militari din cadrul parchetelor militare sau secțiilor militare ale parchetelor, din moment ce, art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală stipulează că **procurorii militari din cadrul parchetelor militare sau secțiilor militare ale parchetelor efectuează**

urmărirea penală potrivit competenței parchetului din care fac parte, **față de toți participanții la săvârșirea infracțiunilor** comise de militari.

Or, este de principiu că legea trebuie să fie clară, precisă și previzibilă; mai mult, având în vedere importanța deosebită a fazei de urmărire în cadrul procesului penal, cu atât mai mult cu cât aceste cerințe trebuie să fie respectate cu strictețe pentru a nu determina o interpretare și aplicare diferită a normei cu privire la toți participanții la săvârșirea infracțiunilor comise de militari. Toate acestea demonstrează o lipsă de coerență a reglementărilor legale criticate.

În al doilea rând, în contextul inexistenței unei distincții clare a participanților la săvârșirea infracțiunilor comise de militari din perspectiva calității acestora, este evidentă lipsa clarității și previzibilității legii, prin nerespectarea normelor de tehnică legislativă, ceea ce determină nesocotirea principiului egalității în drepturi prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție.

După cum am arătat mai sus, din textele de lege criticate reiese că **procurorii militari din cadrul parchetelor militare sau secțiilor militare ale parchetelor efectuează urmărirea penală** potrivit competenței parchetului din care fac parte, **față de toți participanții** la săvârșirea infracțiunilor comise de militari. Or, efectuarea urmăririi penale și față de un participant civil de către procurorii militari din cadrul parchetelor militare sau secțiilor militare ale parchetelor este de natură să înfrângă principiul egalității în drepturi, dat fiind faptul că **persoanele vizate de norma legală (participanții n.r.) nu se află în aceeași situație**.

În realitate, nu este reglementată distinct și în mod riguros competența de urmărire penală a unor persoane având statut diferit și aflate într-o situație juridică diferită, și anume a participanților civili, față de cei militari.

Din această perspectivă **nu se poate afirma că un participant civil se află în aceeași situație cu un participant militar, fiind evident că aceste persoane se află în situații diferite**.

Referitor la principiul egalității, instanța de contencios constituțional a decis, în mod constant, că acesta nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, **la situații diferite tratamentul nu poate**

fi decât diferit (de exemplu, Decizia nr. 102 din 6 iunie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000).

În cazul de față, persoanele nu se regăsesc în situații identice (participanți civili/participanți militari), astfel că se justifică în mod obiectiv și rezonabil un tratament juridic neomogen, principiul egalității în fața legii presupunând tocmai instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Or, în speță, este de necontestat faptul că cele două categorii de participanți (civili/militari) pe care legiuitorul nu le diferențiază, nu sunt identice.

Pe cale de consecință, considerăm că lipsa calității de militar a unuia sau unora dintre participanți constituie o justificare rațională și rezonabilă a instituirii unui tratament juridic diferit în cazul acestora.

De altfel, din jurisprudența Curții Constituționale rezultă că instanța de contencios constituțional a făcut o delimitare clară între persoanele care au calitatea de civili și cele care au calitatea de militari (Decizia nr. 610 din 20 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 16 iulie 2007).

În sensul anchetării și judecării de către parchetele și instanțele civile a cauzelor în care alături de militari sunt implicați și civili, este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu Cauza Maszni împotriva României, 2006.

În contextul celor de mai sus, considerăm că dispozițiile art. 56 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care acestea nu se aplică și participanților civili la săvârșirea infracțiunilor comise de militari.

Avocatul Poporului,

Victor Ciorbea

